

Ændringsforslag

Af *Tinning* (VS) og *Anne Grete Holmsgård* (VS):

Ny paragraf

Efter § 2 indsættes som ny paragraf:

»§ 01. De i § 1 nævnte hædersgaver reguleres i samme forhold som den sociale pensions grundbeløb, jfr. § 49 i lov om social pension.«

Bemærkninger

Forslagsstillerne har ikke det fjerneste imod, at der udbetales hædersgaver til en række af de personer, der blev særlig hårdt ramt i forbindelse med krigen 1939-1945 og besættelsen i Danmark.

Men det er en uskik, at reguleringen af disse gavers størrelse er overladt til skiftende socialministres og folketingets nåde. Ændringsforslaget går derfor ud på at erstatte de skiftende forhøjelser af hædersgaverne i anledning af jubilæer og andet med en regulering af gavebeløbene svarende til reguleringspristallet.

Med den foreslåede regulering er der sikret en fremtidig udvikling i gavebeløbene, der svarer til reguleringspristallet.

Ændringsforslaget omfatter naturligvis også de hædersgaver, der ydes i anledning af ulykkestilfælde på havet som følge af krigsbegivenheder under krigen 1914-18. Også her medfører ændringsforslaget en fremtidig automatisk forhøjelse af beløbene.

Den løbende realværdiforringelse er der hermed gjort op med.

Ændringsforslaget sættes først til forhandling.

Forhandling

Tinning (VS):

Det er jo en lidt usædvanlig sag. Vi har faktisk fremsat præcis det samme ændringsforslag til tredjebehandlingen som til andenbehandlingen. Det har vi ikke tænkt os at gøre til en vane, men det, der skete under andenbehandlingen, var faktisk, at ordførerne for regeringspartierne og for alle andre partier sagde lige præcis så meget som ingenting om denne sag og sagde lige præcis 'så

meget som ingenting om ændringsforslaget. Det er bestemt ikke en bebrejdelse mod socialistisk folkeparti og socialdemokratiet, der erstattede den manglende tale med aktiv handling og støttede vores ændringsforslag, og tak for det!

Derimod synes jeg, det kunne være interessant, om hr. Nør Christensen kunne løsrive sig fra de uden tvivl meget vigtige clearingforhandlinger, der pågår. Hr. Nør Christensen, der jo er gruppeformand for centrumdemokraterne, sagde under førstebehandlingen af dette forslag om forhøjelse af hædersgaver følgende – sp. 7786:

»Vi finder også, det er en rigtig og en særdeles god måde, at folketinget, til trods for at der snart er gået 40 år siden afslutningen af de fem mørke år, herved bekræfter sin taknemlighed over for de mennesker, der var villige til at yde ofre, disse ofre, der bl.a. har medvirket til at sikre den frihed, vi har. Friheden er noget, som de fleste i dag tager som noget selvfølgeligt, men mon ikke de 5.370 hædersgavemodtagere ved, at frihed er noget, man må yde ofre for at bevare? Jeg tror det.«

I går fik den ikke for lidt, da hr. Nør Christensen skulle tale om friheden, der ikke var noget værd. Nu måtte vi endelig tage os sammen og hvad ved jeg, for nu var friheden antastet. Det skulle såmænd ikke undre mig, om hr. Nør Christensen har fundet endnu et vers til sin sædvanlige sang om flere kræfter til politiet, når vi kommer så vidt. Men når det handler om hædersgaver, er hr. Nør Christensens mund lukket.

Jeg vil godt minde hr. Nør Christensen og andre om fru Yvonne Herløv Andersens betækningsbidrag, sidst vi havde denne sag oppe. Da skrev fru Yvonne Herløv Andersen faktisk, dels at det var nødvendigt med en fordobling af det beløb, der var foreslået, dels at det var nødvendigt med en dyrtidsregulering af beløbet, og dels at det i det hele taget var nødvendigt at slippe for denne evindelige socialministerielle gåen rundt heroppe, hvor man går og uddeler hædersgaver og forhøjede hædersgaver.

Jeg ved ikke, om hr. Nør Christensen på et eller andet tidspunkt – i dag ville være en passende lejlighed – kunne forklare: mener centrumdemokraterne, hvad hr. Nør Christensen går rundt og siger, eller mener de, hvad fru Yvonne Herløv Andersen gik rundt